तेषामाश्वयुजे राजसदृशानां महीभुजां ।
भूत्वापि भृत्याः कृतिनो विभूतिं केऽपि लेभिरे ॥ ७०९ ॥
सान्धिविग्रहिकस्तस्य रत्नो नाम विभूतिभाक् ।
तस्मिन् कालेऽपि यश्चक्रे रत्नस्वामिसुरास्पदं ॥ ७१० ॥
भेजुर्दार्वाभिसारादीन् देशानुत्तम्य भूपतां ।
विमलाश्चाग्रामभुजो नराग्र्या व्यवहारिणः ॥ ७११ ॥
राज्ञां कर्कोटवंश्यानां क्षीणप्रायमभूत् कुलं ।
वंशस्तूत्पलकुल्यानां भुवि वैपुल्यमाययौ ॥ ७१२ ॥
सामर्थ्योपनतप्रायपार्थिवत्वो व्यपद्यत ।
विद्वेषात् सुखवर्माथ शुष्काख्येन स्वबन्धुना ॥ ७१३ ॥
ततः शूराभिधो मन्त्री सुखवर्मात्मजेऽकरोत् ।
राज्ययोग्योऽयमित्यास्थां सगुणेऽवन्तिवर्मणि ॥ ७१४ ॥
एकत्रिंशे स वर्षेऽथ प्रजाविप्लवशान्तये ।
विनिवार्योत्पलापीडं तमेव नृपतिं व्यधात् ॥ ७१५ ॥
यत्कृते विफलक्लेशा आसन् पितृपितामहाः ।
पौत्रेण हेलया प्राप्ता सा सिद्धिः पुण्यकर्मणा ॥ ७१६ ॥
कुम्भाः पयोनिधिपयोहरणप्रवृत्ता
नित्यं वहन्ति किल ये विफलश्रमत्वं ।
चित्रं क्षणादिह तदेकसमुद्भवेन सन्दर्शिता